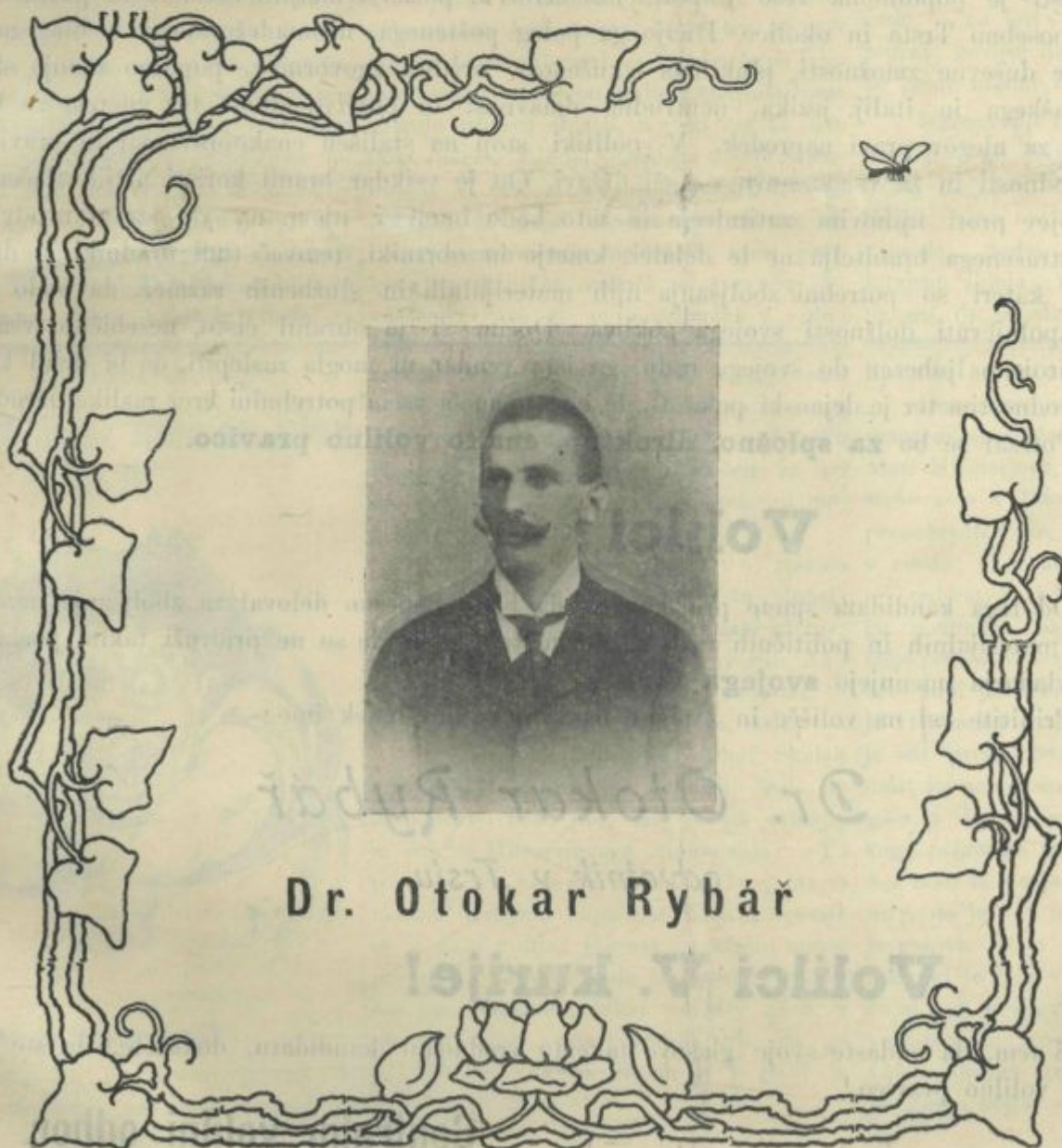

==== Brije trikrat na mesec. ====

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Dr. Otokar Rybář

Volilci V. kurije!

Za dan 3. januarija 1901. ste poklicani, da si izvolite svojega poslanca za državni zbor. Ker v V. kuriji volijo vsi stanovi (vsaki državljani možkega spola, ki je dovršil 24. leto in biva vsaj 6 mesecev v tej občini) in ker so koristi in težnje istih mnogovrstne, je naloga zastopnika V. kurije jako važna in težavna. Zato treba, da je kandidat na višini svoje naloge, vnet za ljudski blagor, ter voljan in sposoben v to, in da se poteza neustrašno posebno za nižje, tlačene in odvisne stanove, ki v ostalih kurijah ali sploh niso, ali pa so premalo zastopani.

In tak kandidat, priporočen po volji ljudstva, je

Dr Otokar Rybář odvetnik v Trstu.

Isti je popolnoma vešč v političnih stvareh, pozna temeljito razmere in potrebe naše države in posebno Trsta in okolice. Dičijo ga poleg poštenega, neomadeževanega in blagega značaja odlične duševne zmožnosti, praktična izkušnost, izredna zgovornost, popolno znanje slovenskega, nemškega in italij. jezika, neutrudna delavnost in požrtvovalnost ter vnetost za blagor ljudstva in za njegov pravi napredek. V politiki stoji na stališču enakopravnosti in pravičnosti za vse narodnosti in za vse stanove v naši državi. On je vsikdar branil koristi nižjih tlačnih in odvisni slojev proti njihovim zatiralcem in zato bodo imeli v njem, na vse strani neodvisnem možu, neustrašenega branitelja ne le delalci, kmetje in obrtniki, temveč tudi uradniki in državni uslužbenci, kateri so potrebni zboljšanja njih materijalnih in službenih razmer, da bodo mogli dostojno izpolnjevati dolžnosti svojega poklica. Dočim si je ohranil čisto, nesebično, vsakemu človeku prirojeno ljubezen do svojega rodu, ga ista vendar ni mogla zaslepiti, da bi delal krivico drugim narodnostim ter je dejanski pokazal, da hoče pomoči vsem potrebnim brez razlike narodnosti.

Potezal se bo **za splošno, direktno, enako volilno pravico.**

Volilci!

Od tega kandidata smete pričakovati, da bode uspešno deloval za zboljšanje nezdravih socialnih, materijalnih in političnih razmer občine tržaške in da se ne pridruži takim poslancem, ki tujega vladarja imenujejo **svojega** kralja.

Prihitite vsi na volišče in zapišite na svoj volilni listek ime:

Dr. Otokar Rybář
odvetnik v Trstu.

Volilci V. kurije!

S tem, da oddaste svoje glasove takemu vrednemu kandidatu, dokažete, da ste zdreli za splošno volilno pravico!

Centralni volilni odbor.

Tutti-Frutti

Leto: 1900.

meša: „Povž.“

Od časa do časa se vendar še sliši, da bo Avstrija tudi še naprej obstajala. Potem se čuje, da bo ta ali oni ministerski predsednik, da ni več mo goče po tej poti naprej, ker država mora tudi živeti itd. Nekoliko dni živimo v na- deji, da so prišli naši državniki k pameti, no kmalu potem se pa prepričamo, da smo še vedno tam kjer smo bili! Povsod vlada nestalnost, in ljudje žive v Avstriji, kakor da bi »lotto« igrali; zato tudi ni mogoče odpraviti te avstrijske nesreče in ta je v Avstriji vedno na dnevnem redu! Država potrebuje še vedno mnogo denarja in na- dejati se je, da tudi v bodočem letu ne bo prav nič boljši! Mira v Avstriji tudi še nikdar ni bilo, to pa je jako dobro zna- menje, da še — živimo! Dr. Koerber n. pr. bi jako rad napravil mir z poslanci, ali ti mu vedno odneso pete, ako jih boče umiriti! — Naši poslanci se bojè uže misli, da eprò zopet parlament! In prav imajo, da so zauzeti za zaprt parlament. Dejstvo, da ne izvršujejo svojih mandatov, je go- tovo njihovo najboljši svojstvo! — V tem letu se je tudi govorilo, da dobimo mi Slovenci — slov. marino, no ta misel je bila jako nesrečna, ker je precej splavala po vodi... Pravijo da v Trstu ni dobrih patrijotov! To ni res! Tržačani so bili, so in bodo vedno dobri Avstrijei! Sedaj so

celò grad svoj odstopili državi, za kterega so se colih 56 let pravdali, nazadaje pa pravdo izgubili... Da so oni ob priliki smrti pok. Umberta tako žalovali, je popolnoma naravno, ker v Umbertu je izgubila Avstrija svojega najboljšega zaščitnika trozveze! — Novi kralj, kakor znano, ne »vaga« toliko, kolikor njegov oče... To treba upoštevati! Tržaški patriotizem se je tudi pokazal posebno sijajno ob priliki otvoritve elekar. tramvaja. Če prav je av- strijska vlada želela, da bi elekt. tramvaj tekel uže XX. septembra, se vendar ni to zgodilo, ampak so »moral« počakati do 4 oktobra! Pa da ni patrijotizma v Trstu!

V Italiji imajo anarhisti tudi svoje slabe strani! Prijave se namreč policiji, ako so izvršili kak zločin, in ker policija ne more drugače, nego da jih potem zapré, zvedò oblasti tje pa sem, da je še anar- histov na svetu in začnò precej nato kon- fiscirati liste in razpuščati shode! Za ne- koliko tednov zavladá zopet mir, razburjeni duhovi se pomire in policija se vrne zopet k svojemu navadnemu opraviu: da žene »Povže« na komisarijat, če pridejo po noči domov brez lanterne! — Vendar je pa jako interesantno, da se po vsakem anarhističnem napadu prijave oblasti, ker so vse to uže prej vedele. Ljudje dotične dežele obču- dujejo v božjem strahu vsevednost svoje policije, ki je pa vendar tako taktna, da noče vznemiriti sosedne države, kateri preti kaka anarhistična nesreča, s preranim ob- veščanjem; to pa je popolnoma v redu:

kaka blamaža bi bila za policijo, ako se ne bi prorokovani atentat radi varnostnih naredb drugih oblasti izvršil!!

Srbija je lahko zadovoljna! Izgubila je svojega deželnega očeta in dobila novo deželno mater: ki je že radi svoje starosti vsega spoštovanja dostojna! Draga Mašin je bila nekaj, ko je še lahko štela svoja leta, dvorna dama: ko je bila že v letih, ji je prokovala neka eiganka, da postane še vladarica! In res ¼ stoletja kasneje so plakati oznanjali, da je postala — deželna mati. — Ves svet se je čudil, zakaj se je Milan zahvalil na časti... zakaj da je po- ložil svoje generalstvo, ko ne preti od nobene strani vojna! In tudi v Kitaju še ne gre tako slabo, da bi morala pomagati tudi Srbija! Milan bi še mnogo let užival svojo plačo, in vendar se je odpovedal tega zla- tega bremena celò telegrafičnim potom! Sicer pa ni zadnja beseda izgovorjena: kralja Šašo bo stal očetovski blagoslov še mnogo in edino še »očetovski blagoslov« ima Milan na razpolago, če ga še ni za- stavil! — Stare device so pa zopet polne nade — na lotto seveda da so vse igrala, čeprav, govore filozofi, da iz tacih zakonov ne pride nikdar nič vun...

Kaznovanje Kitajcev bo stalo še mnogo denarjev, ne radi tega, ker so napravili toliko zločinov, ampak ker evropske vlasti iščejo vedno novih vzrokov, da bi jih ka- znovale... Sedaj pojde kakor po loju vsa kitajska akeija; Vilim govori, Bülow ima nalogo, da je odgovoren za te govore, Wal-

PODLISTEK.

Zakaj je Žid Hilsner umoril dve krščeni dekleti?!

Ali je Hilsner lažnik!

Hilsner je bil na prvem procesu v Kutnigori enoglasno na smrt obsojen; v

zaporu je pa v strahu pred smrtjo sam izjavil proti drugim jetnikom, da je on v družbi dveh drugih judov umoril Anežko Hruževo, da je bil umor določen že tri dni prej, da se pa zaradi zaprek ni mo- gel izvršiti. —

Hilsner je skoraj gotovo resnico govoril. — Poglejmo samo ta slučaj: Hilsnerjeva mati in nj gov brat »Ieig«, nista hotela pred sodnikom govoriti. Ako sta vedela, da je Hilsner — nedolžen bi bila gotovo govorila — in sina rešila. —

Čujmo še kaj je pričà Adolf Skalak izpovedal: On je bil v nemški šoli, da bi popravil neko peč. Ko je pa odhajal je čul iz Hilsnerjevega stanovanja: »Ti potep, ti ropar, ti morilec, jaz te moram naznaniti županu«. Kmalu potem se je čulo upitje; Hilsner je svojo mater pretepal. Pomislimo, da je Hilsner že par dni pred umorom čakal na svoj plen v gozdu. In res pričà Goraček trdi, da ga je videl že v torek iti ob 5. v gozd in ob 6 iz gozda. —

Govorilo se je o nekem kruljevem Židu.

Dokazano je, da so se dva dni pred umorom sprehajali tuji judje po Polni — Mati Hilsnerjeva, ki je imela brezplačno stanovanja v židovski hiši je morala zato prenočevati jude, ki so prihajali iz tujega v mesto; a navadno ni nobenega objavila pri redarstvu. Dokazano je, da so od velike- ga pondeljka do velikega četrtega tuji židje prenočevali v Polni. — To se je zve- delo tudi po Tereziji Šicevi, pri katerej je Hilsnerjev brat »Ieig« delal; — ker je isti prišel 28. aprila na delo — ne- umit in nepočesan, ga je gospodinja okre- gala, a Ieig se je izgovarjal, na ne- kega poljskega rabinca, ki je pri njih spal čez noč, ta da je bil pa tako umazan in ušiv, da je kar od njega bežal. Sploh pa je gotovo, da je v dneh židovske velike noči (ki je bila v vel. tednu) v Polni po- hajal nek kruljevi žid z Hilsnerjem. Tudi voznih Fran Čink in krojač Strnad sta videla nekega grdega žida, ki je »čotal« na desno nogo. —

derse pa jih mora z mečem v desnici — ilustrirati!! — Sploh pa v Kitaju ne more biti slabo: evropski poslaniki, n. pr. so po svojem umorstvu vsi oživali! Tudi železno zdravje so morali dobiti tam, ker kakor znano iz telegramov, so stradali celi mesec! Ako človeka ubijejo, je že nezdravo, kako težko pa mora biti, ako se mora človek še celih 30 dni postiti, in če ves ta čas še nanj — streljajo!! — Na ti veli kanski vstrajnosti ima gotovo največ zaslugo kitajski klima! Kako divno n. pr. živi še dandanes kitajska cesarica, ki je bila že nekolikokrat zastrupljena! In cesar Kvang-Su, kateri se je enkrat sam ubil, potem je bil ubit in sedaj pa piše pisma nemškemu cesarju! — Zato noče tudi cesar Vilim nič vedeti o »pardonu«, ker v Kitaju se lahko brez vsake skrbi ubija ljudi, saj so o prihodnjem telegramu zopet vsi živi!

Skoro bi človek pozabil, da je tudi v južni Afriki vojna! Tam so zopet nekoliko 1000 Burov vlovili in poznavatelji razmer trdè, da bo radi tega vojna trajala še dolgo! Z Burei je ravno tako, kakor z Kitajci; čim več Burov pade, tim v več stiski so Engleži!

Svet se kmalu privadi tem »luštnim« vojnam in že vidimo, da pride čas, ko se bodo ljudje kar strašili, ako bodo čuli, da se je sklenil mir!!

Mi Avstrijci n. pr. živimo v največem miru, pa vendar se koljemo mej seboj!

Interesantna ja izpoved Julije Pešakove, ona je izpovedala: Na veliko sredo okolo 11 ure zjutraj ustavil se je mladi kruljevi žid pred hišo rabinea Dr. Goldbergerja. — Rabinec je stal na oknu. — Mladenič ga pozdravi — rabinec je govoril žnjim 3 do 4 minute ter mu naenkrat vrgel zavitek iz karte katerega hitro pobere in spravi. —

Hilsner je zanikal da bi poznal kruljevega žida. Vendar sta dokazala že imenovani Cink in Huberjeva, da sta videla na dan umora Hilsnerja okolo 5 ure popoldne, ko je šel v družbi kruljevega tovariša in še tretjim židom proti spodnjim Vežnicam; pot je peljala seveda mimo Brežinskega lesa. —

Omenjeni trije židje so šli mimo Cinkovega voza kadè; ta jih je opozoril, da mu ne užgejo sena. — Zadnji je capljaj kruljevi žid. Videla ste tudi, da je iz žepa istega kruljeveca molela v papir zavita reč v dolgosti 30 cent. Mož je skušal reč prikriti. Cinku se je pozdevalo da ona stvar bi znal biti nož. — In res na

Francoska je izgubila v miru mnogo častnikov in generalov..... pa še pravijo, da ni svet narobe!!

Dan na dan rastejo poteškoče, s katerimi se borita krščanstvo in civilizacija v Kitaju! Pokazalo se je, da so vse evropske čete, — čeprav jim pomagajo pogani Japonci — preslabe in da manjka pred vsem vrhovnega zapovedništva kristjanom v Kitaju! Nazadnje so vendar našli moža — seveda ne teologa, ampak — generala, grofa Walderseeja. Ta mož je v resnici po božji previdnosti izbran in poslan v Kitaj; čeprav ni bil še v nobeni vojni poveljnikom, vendar uživa že svetovni glas izvrstnega poveljnika! Tudi izvrsten diplomat mora biti, ker zna poravnati največa nasprotstva! Vilim ga štjuje, Moltke ga je toplo priporočil. Waldersee se ni torej samò glasnemu Vilimu dopadel, ampak tudi tihemu Moltkeju!

Sedaj so v Kitaju vse vlasti složne, ali samò zato, da ubivajo — tretjega! Na ta način se vendar dajo ujediniti vsi evrop. narodi! Srečna Berta!!

Komandiranje francoskih čet ne bo delalo Walderseeju nikakih neprijetnosti, ker nemški generali imajo itak v rokah vse vojaške listine Francoske! — poznajo jako dobro francoske razmere kakor je dokazal proces Dreyfuss.

Kakor pravijo misijonarji, se šira krščanska vera kaj lepò v Kitaju. Ali bati se je, da Kitajci ne bodo več poznali kr-

onemu mestu so dobili košček papirja, ki je bil okrvavljen. —

Najvažnejša pa je izpoved svedoka Petra Pešaka, kateri je četrè ure pred umorom Anežke Hruževe bil v bližini Brežinskega gozda. On je videl Hilsnerja, katerega je osebno poznal stati blizo nekega grmovja. V roki je držal palico, bil je v rjavo sukno oblečen; zadej za njim v grmovju sta se skrivala še dva druga žida, katera pa ni mogel spoznati.

Napad na gospo Bomelovo.

Priča Marija Surova je dne 29. marča pobirala suha drva v Brežinskem gozdu. Ko se je okolo 5 ure vračala domu je srečala nedaleč od mesta umora — županjo Bomelovo iz spod. Vežnic. Ženi ste se pozdravile a niste med seboj govorile. — Bomelova je šla mimo gozda domu a Surova se je vračala v Polno, na poti je srečala kmalu potem Anežko Hruževo ko se je vračala domu. —

Gospa županja Bomelova, bolehana žena je le počasi korakala po cesti, tako da je rabila iz Polne do gozda in sicer do onega mesta kjer je bila Anežka umor

ščanske vere, če prestope enkrat vsi vanjo. Od misijonarjev se čuje sv. pismo vse nekako drugače, nego ono sv. pismo, katero uče — kanoni! — Zato ni čudno, da poznajo tudi Kitajci tako dobro — kanonsko pravo!

Že dolgo let sem se je pripravljala neka bolezen v Evropi, ki se je pa komaj letos pojavila, namreč — zlatenica!

Tej bolezni pripisujejo evropski zdravniki tisto gonjo, ki je nastala proti — Kitajcem! — Poznavatelji te bolezni pravijo da bo trejala še jako dolgo, posebno pa tudi zato, ker je postal izdelovatelj kanonov: Krup ne samo »tajni svetnik« ampak tudi »zelenec«!!

Kaj bi še zanimivega povedal! Nič! A pač, še to: letos so pripustili tudi žene in dekleta k medicinskim študijam, tudi v Avstriji: »Austria erit in orbe ultima!« — Reporterji listov so prašali slavnega Alberta, Nothnagela, Luegerja etc., kaj oni o temu mislè, samò mene niso prašali. Najbrže vedò, da držim mnogo manj do vse medicine nego do kake stare — babe! — Finis miseriae!!

Božični prazniki so tukaj!

Voščimo vsem vesele praznike!

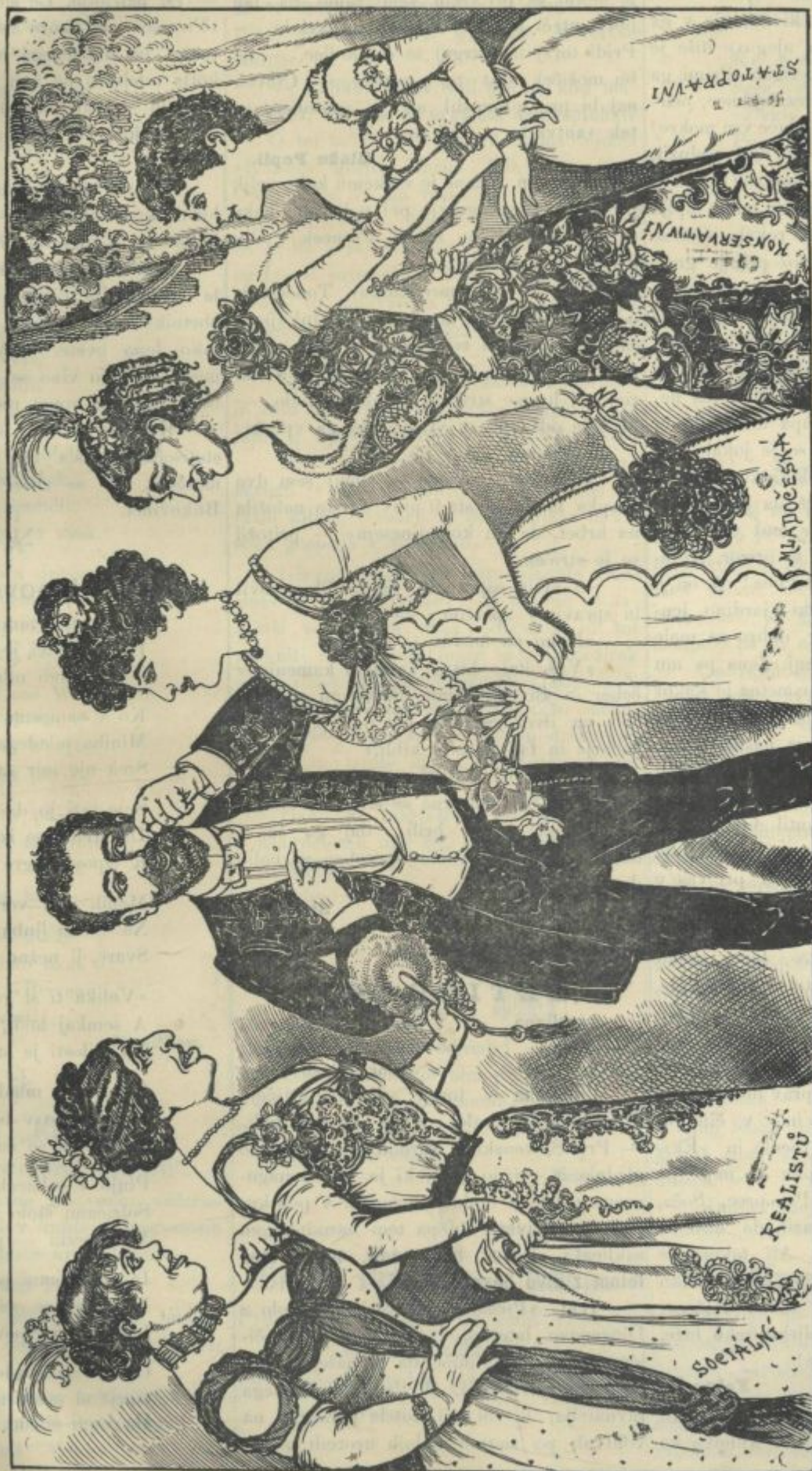
Na svidenje o novem letu! —

jena cele pol ure. — Ko je prišla že do kraja gozda, čuje nek šum v gozdu, kakor da bi kedo tekkel po grmovju. Prestrašila se je ter ozrla na ono mesto tu je zagledala štiri korake za seboj — človeka, ki je držal v roki olupljeno palico.

Ona se je prestrašila, a tudi ta človek; on pa ni ostal na mestu ampak skočil je z par koraki na cesto in po poti korakal ob ozari — gugaje se jin mahaje s palico. — Ta je županjo prav ostro pogledal v oči, da je ona kar povsila svoje ter rekla: Dober popoldan, kam greste? Mož je nekaj zamrmral ter rekel, da gre tja k onej smreki — in zgubil se je v goščavi. — Bomelova ga sicer ni dobro videla v obraz, a ko ga je na sodišču zagledala, trdila je, da je bil oni mož prav temu podoben. Razvidno je tedaj, da je oni mož bil Hilsner sam, kateri je skočil iz gozda, ko je slišal hojo po cesti, mislè da je Anežka; — posebno še ker je Anežka bila iste velikosti in je nosila enako jopico kakor županja, —

(Pride še.)

Snubačice poslancev.

Češki poslanec je res v zadregi, katero damo n j si izvoli za tovarišico. — Tu se ponujajo že zastarele žene — v starej konservativnej modi, — kakor je bila Avstrija od nekdaj; — dobiš ženo realistinjo; — tej je vživanje — vse; tudi socijlistinja se ponuja — in glej človek bi mislil da ni tako rejena; — mladočehinja je tudi prišla, da mu govori na srce. — Človek bi menil, da v tej ženskej konferenci — zna res ta ukrasti poslančevno srce. —

DOPISI.

Od sv. Marije Magd. spodnje nam pišejo: Alarm Brivec! Takoj poberi svoje »ropotije«, prinesi seboj tud strgelj in kar potrebuješ za tvoj »antrah« splaši se k nekemu kraševcu Janezu, ki stanuje v ex Kurcetovej bajti. Številka njegove hiše je privezana na kaminskih verigah. Primi ga takoj za »gneebee« in ga brez žajfence, ostrgaj da bue jemo spodnje hlače vse mokre! Da ga dobro ostrgljaš, je mož zaslužil. Zakaj? praviš ti Brivče poslušaj! Minoli teden sem šel v v mesto; pred mano taplja mlada deklica s košarico v rokah, silno se je jokala. Nasproti pride voz peljaje gnoj. Mož ustavi sivko, skoči z voza in gre k deklici rekoč: »Kosa je! Zakaj ti pijanza?« Deklica mu ne odgovori in še bolj je jokala. Oče se zareži nad dekletcem: »Če noteva in škola pr mruje duš, ke te buen nabikson, porka šemula. Čijapa una šoldo in kore in škola. In deklica se je jokaje odrezala: »Jaz ne grem v šolo laško« (otroški vrt laški). In kakor povž šla je dalje še vedno jokaje. Predno se je mož vsedel na voz, je neka žena videvši ta prizor, vprašala moža kaj da ima deklica! A on ji reče, da noče hoditi v laški »jardino jenfantile«, ki je tam prav dobro za male otroke, da dajo jest zastonj. Žena pa mu odgovori: »Prav ima, bolj pametna je kakor vi. Saj tam ni za slovenske otroke, kjer se trga materni jezik iz srea naših otrok«. Mož je spravil svoj rep med noge in vsedel se na voz rekoč: »Kaj vi znaste kvanta utele je kuvel jardin jenfantil. Gej sivka« Tak je ta kraševski Janez. Oj koliko je še takih Janezov pri nas in pri vas v Trstu.

Cugole.

Iz Kopra. Dragi Brivče, hitro preko luže v Koper; nanaja se tu velkanski kosmatinec. Težko bo ga obriti ker ni gladke kože pod vratom. Ali s trudom se vse stori. Rojen je na Vipavskem menda v sv. Križu. Moram reči da je prav inteligenten mož. Posebno inteligenco ima v čitanju. Priljubljen mu je najbolj Picolo in »Ekstrablatt«. Ali da le pritiplje ta mož po teh listih mu radostuje. Primorec, Soča, Edinost; ti listi, se je izrazil, da niso ne zanj ne za njegove otroke. Ali takozvane nemške »aitenge« te ga redijo. Tako nekako se ta inteligentna oseba zove: K.č.v.r. Hitro s tvojim ojštrim orodjem preko luže, dela bo dovolj, Nasvidenje!

Faktus.

Gorenje polje. Predragi Brivče, kako je to, da si zabil prit sem v Auhovo ko

smo te pred tedni vabil. Ali ne veš, da imamo tudi pri nas še puceej velikega kosmatineca. Plačila ne dobiš od njega ker je revež dal nedolgo tega za eno samo obritje v Kanalu blizo 440 kron in revež je moral še pri vsem tem samo na pol obrit uteči iz trga; tako ga je skelalo. — Pridi toraj in ostrgaj še ostalo lice, — de bo možiček čist te praznike. — Človek naj bi prej premislil ali je sposoben za tak »antverh« — ali ne. —

Blažu Popil.

Dutovlje. Znano je vsakemu kako velik pripomoček so agentje pri volitvah. Tako službo prevzel je zabiti Freneek v Gadivjah o času ženitve. —

Pravijo da Šmročnikov Tonček je od nekdanj vtikal nos v razne luknjice; zadnjič je pa šel tako globo ž njim v njo, da si ga je zlomil. Poslala je 40letna starina tri hrome stričke, da naložijo bala. — Mož je odšel in se vrnil; zdaj ga vpraša:

»Priatelj, ali si jih dobil? —

»Sakramint, kepej — dobil sem dva krepka fanta, ki sta ji prav čvrsto naložila na hrbet, da jih komaj nesem« — pritožil se je striček.

— »Oh soprabolt, dajmo jih poloviti in spraviti v »paržon.« —

»Kako pa mislite to očka?«

»Veš kaj, hitro znesimo kamenje v čeber in jih obdolžimo, da so po noči lučali na dvorišče. Čez pet dnaj pokličemo žadarje in fantje so v kibli.« —

Ha, ha, ha — dobro, dobro eno leto jim ne uteče; namuzne se striček.

Mnogi so ga brili, daj ga še ti obriti, da bode potem sposoben za boljo družbo.

Striček.

LETIGRAMI

Ljubljana. — »V torek se bo videlo, kdo bo imel vzrok vriskati.«
Slov. Narod.

Ljubljana v torek: Danes vriščejo ljubljanski klerikalei, da jih kar grlo boli. — Pri »Slovenskem Narodu« se pa debelo gledajo in grizijo peró, ki je tako zmagnosno pisalo o bodočih uspehih v peti kuriji. — »Brivec« bi pa tem narodnjakom zaklical: »Kedor hoče žeti, mora med letom z živo besedo sejati.«

Trst. »Piccolov« Mayer lazi okolo z Diogenovo laterno, v roki in s priporočilom barona Rinaldinija, da bi našel tistega poštnega ravnatelja, in tistiga finančnega ravnatelja, ki bi mu hotela pomagati na volitvah po znanih stalnih uzoreh iz ne-

davnih časov. Državni uradniki naj bi volili one, ki imajo v Rimu »svojega kralja« ti poslednji pa bi v zahvalo volili barona Rinaldinija. To je res hvale vredno, da se hočejo tako lepo podpirati jeden drugega — vsi patriotje. Le smola je, da Mayer od »Piccolo« ne more več najti tistega poštnega in finančnega ravnatelja, ki bi se hotla udeležiti na tem medsebojnem zavarovanju — patrijotiških mandatov.

Gorica. V deželni kasi je zmanjkalo 718.211. K. —

Da se blagajna ozdravi bo treba naložiti kmetom 20% — na njih čiste dohodke od vinogradov in polja!?

Hišnim posestnikom 27% seve dé bodo le stranke ta denar pomagali nabrati — obrtnikom pa nalože 32% ker obrtnija tako lepo evete. — Vsem onim, ki jedo meso in pijo vino se naloži 80%. Tako bode blagajna zopet rešena. —

Kaj pa bi bilo, ko bi država z par stotisočaki prišla na pomoč revnim Primorcem, da ne zbežé v Ameriko kakor Bukovinci.

Izpoved.

Stoji, stoji tam mnišnica,
Pri mnišnici je cerkvica,
V njo hodi mlada deklica.

Ko v samostan oči uprè,
Miniha mladega zazrè,
Sreča nje mir za zmer umrè.

Srce teži jo dan na dan,
Da srčnih se iznebi ran,
K izpovedi gre v božji stan.

Menih jo v veri podučí,
Na večno ljubav opomni,
Svarè, ji nežno govori:

»Velika ti si grešnica!
A semkaj hodi, vernica!
Tu milosti je stolica!«

K menihu mlademu vsak dan
Zahajala je v božji stan,
Da srčnih se iznebi ran.

Plujó v solzicah nje oči,
Solzicami štolo mu rosi,
V ljubezni — pred njim medli.

In on skomni pred njo medlé,
In njemu se oči solzè,
In se devi izpovè...

Oba se mílo gledata,
Gorjè si svoje tožita,
Da vzeti se ne moreta.

»Povl.«

Vračkotu v spominsko knjigo.

Preljubi moj Vračko
Zapomni si to
Ne boš naš poslanec
Boš sušil senó.

Naj »Štajere« le sili
Da volimo ga,
Mi bomo pa pili;
Ne maramo ga!

Zavedni smo kmetje
Postali i mi
So časi pretekli,
Ko ste tlačili nas vi.

Zavedni mi kmeti
Slovenske krvi,
Ne bomo volili
Nemčurske smeti.

'Mo Ploja zvolili
Je mož narodnjak
Tak bomo spolnili,
Dolžnost, to vé vsak.

Tam v zboru državnem
Mi dobro vemo,
Da tam nas zastopal
»Lukovnak« ne bo,

Kaj brigas nas Wratschko
Nemčurski Ti sin,
Prej pisal si Vračko,
Zdaj češ naš pogin.

Če »Štajere« pa pride
Še enkrat v naš hram,
Poženemo — gniđe
Tje, saj veš kam.

Nikar se ne trudi
Oj Wratschko nam ti
Drugače ti »Brivec«
Še obrije kosti!

Pavličev.

Društvo „Kozica“.

pri sv. Magdaleni spodnji.

Vabi svoje člane na veliko večerno sejo, pogrneni mizi v kuhinjskih prostorih dne 21. decembra ob 8 uri zvečer. —

Dnevni red:

1. O najboljši moki in zabeli »makaronov«; govori z žlieo v roki g. Vekjet začasni predsednik »Kozice.« —

2. Poduk slovenskim kuharicam. Koliko sira je treba na kilo makaronov? — razlaga gosp. Alojzij Vekjet zač. podpredsednik.

4. Ali se smejo o postnem času med makarone mešati tudi slaniki (sardele); — govori g. Jože Sušelj, društveni blagajnik.

4. Koliko litrov črnega vina je treba, da se makaroni vtopijo v zelodcu; — to važno govoranco drži g. Jože Miklavcec podpor. ud. —

5. Koliko zrnov soli gre na kilo makaronov, da niso ne preslani ne preplehki? — O tej točki bode govorila sama tajnica »Kozice« gospa Marija Miklavčeva. — Omeniti je da na vsaki seji se voli novo predsedništvo, — katero mora skrbeti, da ne pride k seji nikdar »Kozica« prazna in makaroni prismojeni. Društvo ima svojega točaja in nalivača z velikim loncem ali štefanom — To častno službo opravlja danes g. Ivan Koračič. —

»Kozica« ima tudi častne odbornike in celo dosmrtno: do danes je splezal še samo g. Nardin starejši do te visoke časti,

Da je seja bolj živahna in vesela zato skrbeti veliki plaušmajster Ivan M. in razni kibici, šeškarji in druga nizka in visoka gospoda v rokaveih. —

Glavna in najbolj častna posoda »Kozice« je »veliki lonec«; — predno se zaključi seja mora vsak odbornik in ud utakniti nos v velik lonec in izpiti požirek — kozičke kapljice. Novi udje se sprejmejo vsaki čas; prednost imajo tisti, ki so zmožni — v slučaju sile sprazniti sami društveno koziceo in izpiti na en dih društveni veliki lonec.

Dano in razglašeno pri leseni mizi v Magdaleni dne 20. tega meseca 1900.

Vekjet
predsednik.

Marija
tajnica.

Blagemu možu v spomin!

Jakob Mankoč — redki vzgled stare slovenske poštene korenine prominol je; — a zapustil je najlepši spomin rodoljubja v svojih sinovih in hčerkah!

Lahka mu zemlja!

Brivec.

Brivec Prešernu v album.

Prerokoval si nam, da nam vremena se bodo zjasnila

Oj Prešeren velik pesnik si, slab si prerok!

Lahka rešitev.

Po vrtu roka v roki
Sprehajal sem se ž »njo«,
Povsod cvetoče rož'ce
Duhtele so lepò.

Kri v žilah je vskipela,
Srce vzdrhtelo je:
»Dekle, ti sladko moje,
Povej, li ljubiš me?«

Tu nagnila smehljaje
Je kodrasto glavò:
»Ne« dahnila so ustne,
»Da« reklo je okò.

Poljubil sem od usten
Tresočih pikri »Ne«
Očesu le verjel sem, —
Očesu — samo-le. —

Vrček.

Smodkarija.

»Povej mi kaj kadiš, pa ti povem kdo si?« tako je trdil neki anglež. Smodkarija pa nas uči: Mož, ki drži smodko trdno med zobmi, ne gledé ali gori ali je ugašena; tak je natančen v svojih računih; drugače pa ni nevaren človek.

Oni kadilec pa ki oprezno kadi, da komaj gori; ki jemlje smodko vsak trenotek iz ust ter opazuje zadovoljen dimaste kolobarčke; tak človek pravijo, da je zadovoljen, miren in pravičen. —

Zopet, nahajajo se taki kadilci, ki kadé v presledkih; potegnejo a potem puste smodko na oglu mize; — taki so navadno neodločni in neredni v svojih opravilih. —

Dobiš tudi kadileca, ki svojo smodko mečka in ž njo nekako nemirno ravna — tu imaš pred seboj: prevzetneža puhloglaveca. Taki drži smodko v kvišk, a sočutni in veselja željni ti jo drži naravnost, da ti kar v obraz moli. —

Tisti pa kateri ne more vzdržati goreče smotke — pravijo da je blagosrčen. Ž njim lahko izhajaš, njemu smeš zaupati; ker je sicer zelo gostobeseden pa, dobra dušica. —

Kadileci zdej veste kaj ste!

Naročnikom.

Mnogo je še naročnikov, ki niso doposlali letošnje — a še marsikdo lanske naročnine.

Brivca ne usilujemo, kedor ga naroči — naj nam pomaga plačati stroške, katere delamo zanj. —

Upravništvo.

Lastnik in urednik: **Miloš Kamuščič**, odgovor.
urednik: **Anto Švara**. Izdaja in tiska tiskarna
„Edinost“ v Trstu.

K r ĉ m a

Trst ulica S. Marco štey. 6. Trst.

Podpisani priporoča slav. občinstvu svojo gostilno pri sv. Jakobu, preskrbljeno vedno s pristnim istrskim črnim ter dalmatinskim črnim in belem vinom. — Dobivajo se tudi vedno mrzla jedila.

Udani

Ant. Babič.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičić, krojač.

Gostilna

pri Zlatem Križu

ali

pri „LIZI“, v Gorici.

Podpisani priporočuje svojo staro narodno gostilno vsakemu Slovencu ki obiskuje Gorico.

Dobi se vedno dobra in snažna postrežba o poludne in na večer. — Vozniki imajo na razpolago hleve za konje. — Potniki dobe vsak čas čisto in ceno prenočišče.

Za obilni obisk se priporočuje

Ivan Katnik,
gostilničar.

ZALOGA POHIŠTVA

Rafaella Italia

TRST - Via Malcanton št 1 - TSRT
Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresnic, ogledal in železnih blagajna, po cenah, da se ni bati konkurence.

Pozor!!

Kdor potrebuje izvrstni portlandski cement in hidravlično apno (Romano) prve vrste, dobi ga vsaki čas v zalogi pri Marinu Lukša na Proseku.

Cene ugodne.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunao.

izšel je

Brivčev koledar

za leto 1901.

„Brivčev Koledar“ ki letos velja semo 25. nov. (50 sšot.) prinaša, razno gradivo šaljive in podučne vsebine

tudi je bogat lepih slik.

„Brivčev Koledar“ dobiš povsod kjer se Brivec prodaja; torej po tobakarnah v Trstu, Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju in Pulju, — pa tudi na železniških postajah v St. Andreju, Nabrežini, St. Petru, Pragerskem, Zidanem mostu in v Ljubljani. —

Naročiš se ga lahko tudi pri vpravništu „Briveca“ v Trstu. — Pošilja se samo proti poštnem povzetju.

Upravništvo „Briveca.“

MARTIN MARC

priporoča našim domačinom svojo gostilno

Pri stari perici

„ALL' ANTICA LAVANDAIA“

v ulici Industria št. 39.

pri sv. Jakobu.

Toči dobro istrsko po 40 nov.
dalmatinsko > 36 >
belo vipavsko > 40 >

Za družine ne manj od 5 lit. 4 nov. manj.

Dobi se vedno gorka in mrzla kuhinja, priskrbljena z dobri jedili.

„Ljubljanska kreditna banka“

v

LJUBLJANI

Špitalske ulice št. 12.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. za najkulantnejših pogojev.

Posojila

na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje

proti kurzni izgubi.

Promese

k vsem žrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog

na vložne knjižiče, na tekoči račun in na giraconto s 4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do dne vzdiga.

Eskompt menjic najkulantneje.

Borzna naročila.

